

USTAWA
z dnia 24 sierpnia 2006 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2006
r. Nr 170, poz. 1217,
Nr 249, poz. 1832.**

o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych¹⁾

Rozdział I
Przepisy ogólne

Art. 1.

W celu zapewnienia zawodowego, bezstronnego i rzetelnego wykonywania zadań na wysokich stanowiskach państwowych tworzy się państwowy zasób kadrowy.

¹⁾ Niniejszą ustawę zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz o Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) państwowy zasób kadrowy – zbiór kandydatów na wysokie stanowiska państwowe;
- 2) wysokie stanowiska państwowe – stanowiska, w tym kierownicze stanowiska państwowe, o których mowa w art. 4;
- 3) egzamin do państwowego zasobu kadrowego, zwany dalej „egzaminem” – sprawdzian wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych, którego złożenie z wynikiem pozytywnym skutkuje uzyskaniem świadectwa potwierdzającego kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym;
- 4) konkurs na wysokie stanowisko państwowe – sprawdzian wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych, w wyniku którego może zostać wybrany najlepszy kandydat na wysokie stanowisko państwowe.

Art. 3.

Jeżeli w ustawie jest mowa o dyrektorze generalnym urzędu, należy przez to rozumieć także dyrektora generalnego służby zagranicznej.

Rozdział II**Państwowy Zasób Kadrowy****Art. 4.**

Ustawę stosuje się do:

- 1) kierowników centralnych urzędów administracji rządowej i ich zastępców;
- 2) prezesów agencji państwowych i ich zastępców:
 - a) Agencji Nieruchomości Rolnych,
 - b) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 - c) Agencji Rynku Rolnego,
 - d) Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - e) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej,
 - f) Agencji Mienia Wojskowego,
 - g) Agencji Rezerw Materiałowych;
- 3) prezesów zarządów państwowych funduszy i ich zastępców:
 - a) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 4) Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 5) Sekretarza Rady Ministrów;
- 6) (uchylony);
- 7) wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców;

- 8) kierowników państwowych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwych ministrów i ich zastępców;
- 9) dyrektorów generalnych urzędów lub osób na innych równoważnych stanowiskach utworzonych na podstawie odrębnych przepisów;
- 10) kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi w ministerstwach i urzędach centralnych oraz urzędach obsługujących przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach wojewódzkich, państwowych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w pkt 8, a także ich zastępców;
- 11) stanowisk kierowniczych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703).

Art. 5.

1. Wysokie stanowiska państwowe, o których mowa w art. 4 pkt 8–11, mogą także zajmować osoby oddelegowane, na podstawie odrębnych przepisów, do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie należą do państwowego zasobu kadrowego.

Art. 6.

1. Państwowy zasób kadrowy tworzą:
 - 1) urzędnicy służby cywilnej, jeżeli posiadają co najmniej pięcioletni staż pracy;
 - 2) osoby, które złożą z wynikiem pozytywnym egzamin;
 - 3) osoby, które wygrają konkurs ogłoszony przez Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w art. 8 ust. 1;
 - 4) osoby mianowane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na pełnomocnych przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w innych państwach i przy organizacjach międzynarodowych.
2. Przynależność do państwowego zasobu kadrowego osób, o których mowa w ust. 1, trwa przez okres pięciu lat od dnia wejścia do państwowego zasobu kadrowego.
3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, ponowne wejście do państwowego zasobu kadrowego wymaga złożenia egzaminu z pozytywnym wynikiem.

Art. 7.

1. Egzamin przeprowadza Krajowa Szkoła Administracji Publicznej co najmniej trzy razy w roku.
2. Ogłoszenie o egzaminie publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów co najmniej na dwa miesiące przed jego terminem.

3. Do egzaminu może przystąpić osoba, która:
- 1) ma tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony;
 - 3) jest obywatelem polskim;
 - 4) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 6) cieszy się nieposzlakowaną opinią;
 - 7) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy;
 - 8) zna co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej.
4. Osoba przystępująca do egzaminu wnosi opłatę w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Opłata stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
5. Osoba, która złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, otrzymuje świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym.
6. Prezes Rady Ministrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności postępowania, sprawnego przeprowadzenia egzaminów, wszechstronnej oceny wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych kandydatów, powszechności dostępu do egzaminu oraz jawności wyników prac komisji egzaminacyjnej, określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) zakres tematyczny egzaminu, w tym obejmujący znajomość języka obcego, o którym mowa w ust. 3 pkt 8, oraz sprawdzenia predyspozycji kierowniczych kandydatów;
 - 2) organizację i sposób przeprowadzania egzaminu oraz sposób ustalania ocen, w tym najniższą ocenę pozytywną warunkującą złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym;
 - 3) sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 4;
 - 4) wzór świadectwa potwierdzającego kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym;
 - 5) wysokość wynagrodzenia egzaminatorów, w ramach środków uzyskanych z opłat, o których mowa w ust. 4.

Art. 8.

1. Jeżeli ze względu na szczególne doświadczenie lub umiejętności zawodowe, które są wymagane do pracy na stanowisku obsadzonym z państwowego zasobu kadrowego, nie jest możliwe powołanie osoby z państwowego zasobu kadrowego, Prezes Rady Ministrów ogłasza konkurs na wysokie stanowisko państwowe.
2. Do konkursu może przystąpić każdy, kto spełnia wymagania określone w art. 7 ust. 3 oraz w ogłoszeniu o konkursie, a także wniesie opłatę w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
4. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
5. Konkurs przeprowadza Krajowa Szkoła Administracji Publicznej. Dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej powołuje komisję konkursową składającą się z osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem z zakresu administracji publicznej i zarządzania oraz nienaganną postawą etyczną.
6. Do przeprowadzenia konkursu stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 7 ust. 6, z tym że komisja konkursowa uzupełnia zakres tematyczny o szczególne zagadnienia wynikające z ogłoszenia o konkursie oraz wskazuje najlepszego kandydata lub kandydatów na stanowisko.
7. Przepis art. 7 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 9.

1. Ewidencję osób należących do państwowego zasobu kadrowego prowadzi Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, obejmuje imię i nazwisko osoby oraz informacje, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1-5, 7 i 8.
3. Dane objęte ewidencją, o której mowa w ust. 1, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów udostępnia osobie upoważnionej do powołania na wysokie stanowisko państwowe, na jej wniosek.

Rozdział III

Wysokie stanowiska państwowe

Art. 10.

1. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 i 8, są powoływane z państwowego zasobu kadrowego przez uprawnione organy, o których mowa w przepisach o ich utworzeniu oraz w sposób w nich wskazany.
2. Osobę na stanowisko, o którym mowa w art. 4 pkt 5, powołuje z państwowego zasobu kadrowego Prezes Rady Ministrów.
3. (uchylony).
4. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 7, powołuje z państwowego zasobu kadrowego Główny Lekarz Weterynarii, w porozumieniu z właściwym wojewodą.
5. Osoby na stanowiska, o których mowa art. 4 pkt 9, powołuje z państwowego zasobu kadrowego Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra, kierownika urzędu centralnego, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub wojewody.
6. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 10, powołuje z państwowego zasobu kadrowego dyrektor generalny urzędu, a w przypadku państwowych jednostek organizacyjnych ich kierownik.

7. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 11, powołuje - z wyłączeniem pełnomocnych przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w innych państwach i przy organizacjach międzynarodowych - z państwowego zasobu kadrowego podmiot wskazany w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403 i z 2004 r. Nr 273, poz. 2703).
8. Odwołanie osób, o których mowa w ust. 1-6, z zajmowanych stanowisk może nastąpić w każdym czasie, w takim samym trybie, w jakim nastąpiło powołanie na te stanowiska, chyba że przepisy szczególne przewidują inny tryb postępowania.

Art. 11.

Osoba powołana na wysokie stanowisko państwowe powinna cieszyć się nieposzlakowaną opinią.

Art. 12.

Odwołanie, o którym mowa w art. 10 ust. 8, jest obligatoryjne w przypadkach:

- 1) rażącego naruszenia przepisów prawa;
- 2) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami;
- 3) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub innej przeszkody trwale uniemożliwiającej pełnienie obowiązków służbowych;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 7) utraty ważności świadectwa, o którym mowa w art. 7 ust. 5 i art. 8 ust. 7, lub upływu okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 2.

Art. 13.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej powołanemu na stanowisko, o którym mowa w art. 4, dyrektor generalny urzędu, w którym członek korpusu jest zatrudniony, udziela urlopu bezpłatnego na czas powołania.
2. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy zgodne z jego kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.

Art. 14.

1. Zakres zadań i kompetencji osób na stanowiskach, o których mowa w art. 4 pkt 1-8, określają przepisy odrębne.
2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, mogą ustanowić szczególne wymagania związane z doświadczeniem lub umiejętnościami zawodowymi, których spełnienie jest wymagane do pracy na stanowiskach, o których mowa w art. 4.

Art. 15.

Osobom powołanym na wysokie stanowiska państwowe nie wolno:

- 1) publicznie manifestować swoich poglądów politycznych;
- 2) przy wykonywaniu swoich obowiązków kierować się interesem jednostkowym lub grupowym;
- 3) uczestniczyć w strajku lub akcji protestacyjnej zakłócającej normalne funkcjonowanie urzędu;
- 4) łączyć pracy z mandatem radnego.

Art. 16.

Na wysokich stanowiskach państwowych nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 17.

1. Wynagrodzenie osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz stanowiska kierownicze w służbie zagranicznej określają przepisy odrębne.
2. Wynagrodzenie osób zajmujących wysokie stanowiska państwowe niebędące kierowniczymi stanowiskami państwowymi w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe ani stanowiskami kierowniczymi w służbie zagranicznej składa się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.
3. Do osób zatrudnionych na wysokich stanowiskach państwowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 60, 61, 63 ust. 1, art. 64 i 65 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr 170, poz. 1218).
4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, ustala się na podstawie kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa i mnożników kwoty bazowej określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
5. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wynagrodzenia, uwzględniając zakres obowiązków i odpowiedzialność osoby zajmującej wysokie stanowisko państwowe.

Art. 18.

Osobom zatrudnionym na stanowiskach, o których mowa w art. 4 pkt 5, 9-11, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w Kodeksie pracy lub innych przepisach prawa pracy.

Art. 19.

1. W przypadku odwołania z wysokiego stanowiska państwowego pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pozostawał na tym stanowisku przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.
2. Odprawa nie przysługuje:
 - 1) pracownikowi odwołanemu z kierowniczego stanowiska państwowego w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe;
 - 2) pracownikowi będącemu członkiem korpusu służby cywilnej;
 - 3) w przypadku odwołania z przyczyn, o których mowa w art. 12, chyba że odwołanie nastąpiło w przypadku utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby.

Art. 20.

W zakresie nieuregulowanym w ustawie w sprawach wynikających ze stosunku pracy osób zatrudnionych na wysokich stanowiskach państwowych stosuje się przepisy Kodeksu pracy oraz inne przepisy prawa pracy.

Rozdział IV**Dyrektor generalny urzędu oraz kierujący departamentami lub komórkami równorzędnymi****Art. 21.**

1. Stanowisko dyrektora generalnego urzędu tworzy się w urzędach obsługujących ministrów, członków komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędach obsługujących kierowników urzędów centralnych oraz w urzędach wojewódzkich.
2. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, centralne urzędy administracji rządowej, w których ze względu na specjalistyczny charakter zadań nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego urzędu. Zadania przewidziane dla dyrektora generalnego urzędu wykonują w tych urzędach ich kierownicy.
3. Dyrektor generalny urzędu podlega kierownikowi urzędu.
4. Dyrektor generalny urzędu:
 - 1) zapewnia funkcjonowanie i ciągłość pracy urzędu, warunki jego działania, a także organizację pracy, w szczególności poprzez:
 - a) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi urzędu w zakresie prawidłowego wykonywania przez nie zadań określonych przez organ administracji rządowej, z wyjątkiem komórek bezpośrednio nadzorowanych przez ten organ na podstawie ustaw,
 - b) nadzorowanie organizacyjne przebiegu prac nad terminowym przygotowaniem projektu budżetu i układu wykonawczego do budżetu w części dotyczącej urzędu,

- c) występowanie z wnioskiem do właściwego organu administracji rządowej o nadanie regulaminu organizacyjnego urzędu lub jego komórek organizacyjnych, a następnie ustalanie regulaminu pracy,
 - d) gospodarowanie mieniem urzędu, w tym zlecanie usług i dokonywanie zakupów dla urzędu oraz zapewnienie prowadzenia ewidencji majątku urzędu,
 - e) reprezentowanie Skarbu Państwa w odniesieniu do mienia urzędu, z zastrzeżeniem art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.²⁾),
 - f) prowadzenie kontroli i audytu wewnętrznego w urzędzie,
 - g) sprawowanie nadzoru nad gospodarstwami pomocniczymi urzędu,
 - h) zapewnianie przestrzegania przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,
 - i) zapewnianie przestrzegania zasad techniki prawodawczej;
- 2) dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w urzędzie oraz realizuje politykę personalną, w szczególności poprzez:
- a) dokonywanie czynności wynikających z nawiązania i trwania stosunku pracy z członkami korpusu służby cywilnej oraz czynności związanych z ustaniem stosunku pracy,
 - b) dysponowanie funduszem nagród, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej,
 - c) administrowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń społecznych w urzędzie.
5. Dyrektor generalny urzędu niezwłocznie wyznacza, w uzgodnieniu z właściwym ministrem, kierownikiem urzędu centralnego lub wojewodą, zastępującą go osobę kierującą departamentem (komórką równorzędną), a w urzędach wojewódzkich - wydziałem (komórką równorzędną). O ustanowieniu zastępstwa dyrektor generalny urzędu niezwłocznie zawiadamia Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
6. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 4, dyrektor generalny może wydawać zarządzenia.

Art. 22.

Do dyrektora generalnego służby zagranicznej oraz innych osób zajmujących kierownicze stanowiska w służbie zagranicznej wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej stosuje się przepisy tej ustawy oraz niniejszej ustawy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 90, poz. 757 i Nr 175, poz. 1462.

Art. 23.

Kierujący departamentami lub równorzędnymi komórkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 4 pkt 10 i 11, podlegają właściwemu ministrowi, kierownikowi urzędu centralnego lub wojewodzie, a w zakresie spraw, o których mowa art. 21 ust. 4, dyrektorowi generalnemu urzędu.

Rozdział V
Rada Służby Publicznej**Art. 24.**

1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada Służby Publicznej, zwana dalej „Rada”, jako organ opiniodawczo-doradczy oceniający przebieg postępowań kwalifikacyjnych, konkursowych i egzaminacyjnych w służbie publicznej.
2. Rada Służby Publicznej w szczególności:
 - 1) wyraża opinie w sprawach służby publicznej przedstawianych jej przez Prezesa Rady Ministrów oraz z własnej inicjatywy;
 - 2) opiniuje projekt ustawy budżetowej w części dotyczącej służby publicznej oraz wyraża opinię o corocznym wykonaniu budżetu w tym zakresie;
 - 3) opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących służby publicznej;
 - 4) opiniuje kryteria ocen urzędników służby cywilnej i sposób przeprowadzania tych ocen;
 - 5) opiniuje zasady awansowania urzędników służby publicznej;
 - 6) opiniuje plan szkoleń w służbie publicznej;
 - 7) wyraża opinię w sprawach etyki zawodowej pracowników i urzędników służby publicznej;
 - 8) ocenia sposób przeprowadzania egzaminu i konkursów na wysokie stanowiska państwowe oraz postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie.
3. Użyte w niniejszym rozdziale określenie „służba publiczna” oznacza służbę cywilną oraz państwowy zasób kadrowy.

Art. 25.

1. Rada liczy od 15 do 24 członków.
2. Prezes Rady Ministrów powołuje 2/3 członków Rady spośród osób, których wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady.
3. Prezes Rady Ministrów powołuje 1/3 członków Rady spośród osób reprezentujących wszystkie kluby parlamentarne, których wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady.
4. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje przewodniczącego Rady.
5. Rada wybiera wiceprzewodniczącego Rady ze swojego grona na wniosek przewodniczącego Rady.

Art. 26.

1. Kadencja członków Rady powołanych na podstawie art. 25 ust. 2 trwa sześć lat, przy czym co trzy lata kończy się kadencja połowy liczby członków.
2. Kadencja członków Rady powołanych na podstawie art. 25 ust. 3 trwa odpowiednio do kadencji Sejmu i Senatu.
3. Członkowie Rady pełnią swoje funkcje do czasu powołania ich następców.

Art. 27.

1. Członkostwo w Radzie wygasa w razie śmierci członka Rady.
2. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady, na wniosek Rady, w razie:
 - 1) niewykonywania obowiązków członka Rady;
 - 2) choroby uniemożliwiającej sprawowanie funkcji członka Rady.
3. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady również w razie złożenia przez członka Rady rezygnacji.
4. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady w przypadku, gdy przestał on odpowiadać warunkowi określonemu w art. 7 ust. 3 pkt 6, za zgodą co najmniej 2/3 składu Rady.
5. W przypadku wygaśnięcia członkostwa w Radzie lub odwołania członka Rady przed upływem kadencji Prezes Rady Ministrów powołuje nowego członka Rady na okres do końca tej kadencji.

Art. 28.

1. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalany przez Radę.
2. Obsługę prac Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 29.

Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i pozostałych członków Rady, ustalanego jako wielokrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Posłom i senatorom powołanym w skład Rady wynagrodzenie nie przysługuje.

Rozdział VI

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 30.

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147 poz. 1231, z późn. zm.³⁾) w art. 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Agencją kieruje dyrektor powoływany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje dyrektora Agencji.”.

Art. 31.

W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673 i Nr 104, poz. 708) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Centralnym organem administracji rządowej w sprawach państwowego zasobu archiwalnego jest Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych.
2. Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego posiadających:
- 1) co najmniej 7-letni okres zatrudnienia na stanowiskach kierowniczych w Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych lub w archiwach państwowych lub
 - 2) stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie nauk związanych z działalnością archiwów, lub
 - 3) tytuł naukowy w zakresie nauk związanych z działalnością archiwów.
3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.
4. Zastępców Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego odwołuje, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, jego zastępców.
5. Nadzór nad Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 167, poz. 1372, z 2003 r. Nr 80, poz. 719 i Nr 122, poz. 1143, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 99, poz. 1001, Nr 152, poz. 1597 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 186, Nr 132, poz. 1110, Nr 155, poz. 1298 i Nr 179, poz. 1485.

Art. 32.

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, Nr 104, poz. 708 i Nr 143, poz. 1032) art. 8 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 8. 1. Główny Inspektor Sanitarny jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
2. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.
 3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Sanitarnego.
 4. Zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego w liczbie dwóch powołuje, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego, odwołuje jego zastępców.
 5. Nadzór nad Głównym Inspektorem Sanitarnym sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.”.

Art. 33.

W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086, z późn. zm.⁴⁾) w art. 18 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.
4. Minister właściwy do spraw transportu na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.”.

Art. 34.

W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027) art. 6b otrzymuje brzmienie:

- „Art. 6b. Głównego Geodetę Kraju powołuje, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i 1364, Nr 169, poz. 1420, Nr 172, poz. 1440 i 1441 i Nr 179, poz. 1486 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

przestrzennej i mieszkaniowej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Geodetę Kraju.”.

Art. 35.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7 poz. 25, z późn. zm.⁵⁾) w art. 59:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Kasy powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Kasy.”;

2) uchyla się ust. 1a i 1b;

3) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Kasy może mieć jednego zastępcę albo dwóch zastępców. Zastępcę Prezesa Kasy powołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa, złożony po zasięgnięciu opinii Rady Rolników. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi odwołuje Zastępcę Prezesa Kasy.”.

Art. 36.

W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.⁶⁾) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych kieruje kierownik tego urzędu powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje kierownika urzędu.”.

Art. 37.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.⁷⁾) w art. 4 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273, z 2004 r. Nr 91, poz. 873, Nr 146, poz. 1546 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 150, poz. 1248 i Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 75, poz. 519.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 46, poz. 444 i Nr 281, poz. 2779 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1495 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 1069, poz. 1200.

wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4. Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje minister właściwy do spraw środowiska, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”.

Art. 38.

W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 208, poz. 2128, z późn. zm.⁸⁾) w art. 9:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, zgłoszony po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Wiceprezesa Agencji powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Agencji. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odwołuje Wiceprezesa Agencji.”.

Art. 39.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31 poz. 264, z późn. zm.⁹⁾) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem Agencji jest Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”.

Art. 40.

W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947) w art. 107:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2772, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 141, poz. 997.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 150, poz. 1259, Nr 163, poz. 1363 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 638 i Nr 144, poz. 1040.

„2. Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.”;

2) uchyla się ust. 3-5;

3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego powołuje minister właściwy do spraw administracji publicznej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Minister właściwy do spraw administracji publicznej odwołuje Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego.”.

Art. 41.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118) w art. 88:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”;

2) uchyla się ust. 4, 5 i 7;

3) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Zastępcy Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego są powoływani przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej odwołuje Zastępców Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”.

Art. 42.

W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398 i Nr 132, poz. 1110 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Ministra Obrony Narodowej złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępców Prezesa Agencji powołuje Minister Obrony Narodowej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa

Agencji. Minister Obrony Narodowej odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”.

Art. 43.

W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88 poz. 439, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 24:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”;

2) uchyla się ust. 2a, 3, 5 i 6;

3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego pełni swoje obowiązki przy pomocy wiceprezesów, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów.”.

Art. 44.

W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) w art. 11 uchyla się ust. 6.

Art. 45.

W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711, z późn. zm.¹²⁾) w art. 11:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 143, poz. 1201 oraz z 2006 r. Nr 169, poz. 1200.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 141, poz. 997.

„1. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) uchyla się ust. 2;

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie do trzech, powołuje Minister Obrony Narodowej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Agencji, z tym że jeden z zastępców jest powoływany na wniosek złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Minister Obrony Narodowej odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”.

Art. 46.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.¹³⁾) w art. 14e:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Centrum powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Centrum.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wiceprezesów Centrum powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Centrum. Prezes Rady Ministrów odwołuje Wiceprezesów Centrum.”.

Art. 47.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych (Dz. U. Nr 156, poz. 777 i z 2001 r. Nr 128, poz. 1403) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Dyrektor Instytutu kieruje Instytutem i reprezentuje go na zewnątrz.

2. Dyrektora Instytutu powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Dyrektora Instytutu.”.

Art. 48.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708 i Nr 158, poz. 1123) w art. 21:

1) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319.

„2a. Prezesa URE powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa URE.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wiceprezesa URE powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa URE. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa URE.”.

Art. 49.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 51:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi Prezes Zarządu Funduszu, zwany dalej „Prezesem”, i dwaj jego zastępcy. Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”;

2) uchyla się ust. 1a;

3) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa zaopiniowany przez Radę Nadzorczą, powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego odwołuje zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa zaopiniowany przez Radę Nadzorczą.”.

Art. 50.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 73:

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 44, poz. 422, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 49, poz. 359, Nr 63, poz. 440 i Nr 94, poz. 651.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r.

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Zakładu powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Zakładu.”;

2) uchyla się ust. 2a–2c.

Art. 51.

W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej (Dz. U. Nr 62, poz. 689, z 2000 r. Nr 22, poz. 273 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 249) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej powołuje minister właściwy do spraw turystyki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, po zasięgnięciu opinii Rady Polskiej Organizacji Turystycznej. Minister właściwy do spraw turystyki odwołuje Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej.

2. Prezesem Polskiej Organizacji Turystycznej może być także osoba zajmująca kierownicze stanowisko państwowe w rozumieniu przepisów o wynagradzaniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.”;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wiceprezesów Polskiej Organizacji Turystycznej w liczbie od 1 do 3 powołuje Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, po zasięgnięciu opinii Rady Polskiej Organizacji Turystycznej. Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej odwołuje wiceprezesów Polskiej Organizacji Turystycznej.”.

Art. 52.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 263 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Urzędu Patentowego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu Patentowego.

3. Zastępców Prezesa Urzędu Patentowego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego, odwołuje jego zastępców.”.

Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 132, poz. 1110, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 150, poz. 1248, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1412, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1398.

Art. 53.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa powołuje zastępców Prezesa w liczbie do czterech osób, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje zastępców Prezesa.”,

b) uchyla się ust. 5;

2) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przedstawiony po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw pracy. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”,

b) uchyla się ust. 2;

3) uchyla się art. 11.

Art. 54.

W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 109 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Prezesa Agencji, powołuje wiceprezesów Agencji, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje, na wniosek Prezesa Agencji, wiceprezesów Agencji.”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824, z 2004 r. Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 179, poz. 1484 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 149, poz. 1074.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 52, poz. 378, Nr 104, poz. 708 i Nr 133, poz. 935.

„2. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa Urzędu, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”,

c) uchyla się ust. 4 i 5;

2) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Prezes Rady Ministrów powołuje wiceprezesów Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów Urzędu.”.

Art. 56.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708) w art. 38:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem UDT jest Prezes, powoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje Prezesa.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wiceprezesa UDT powołuje, na wniosek Prezesa UDT, minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa UDT.”.

Art. 57.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187 poz. 1577) w art. 19 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do trzech, powołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.”.

Art. 58.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 i Nr 169, poz. 1199) w art. 415:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w Narodowym Funduszu:

- a) prezes powoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, oraz odwoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska – na wniosek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu,
- b) zastępcy prezesa powoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, oraz odwoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska – na wniosek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu,”;

2) uchyla się ust. 1b.

Art. 59.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494) w art. 12:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiceprezesów Urzędu powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa, odwołuje wiceprezesów Urzędu.”.

Art. 60.

W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 i Nr 267, poz. 2255) w art. 89 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Krajowego Zarządu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Krajowego Zarządu.

3. Zastępcy Prezesa Krajowego Zarządu są powoływani przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu, odwołuje jego zastępców.”.

Art. 61.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. Nr 126, poz. 1379, z 2002 r. Nr 152, poz. 1263 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 896) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Na czele Urzędu stoi Prezes Urzędu powoływany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, spośród osób należących do pań-

stwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje Prezesa Urzędu.

2. Prezes Urzędu reprezentuje Urząd na zewnątrz.”;

2) uchyla się art. 4;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Wiceprezesów Urzędu, w liczbie nieprzekraczającej 3, powołuje minister właściwy do spraw zdrowia, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Urzędu. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje Wiceprezesów Urzędu, na wniosek Prezesa Urzędu.

2. Wiceprezesem Urzędu może zostać osoba, która ukończyła wyższe studia i uzyskała tytuł magistra lub równorzędny oraz spełnia wymogi określone w art. 3 pkt 1, 2 i 4.”.

Art. 62.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor generalny służby zagranicznej jest dyrektorem generalnym urzędu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217), wykonującym także zadania określone w ustawie.”;

2) uchyla się art. 28.

Art. 63.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53 poz. 533, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 111:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Farmaceutyczny jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Farmaceutycznego.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastępcę Głównego Inspektora Farmaceutycznego powołuje minister właściwy do spraw zdrowia, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora Farmaceutycznego, jego zastępcę.”.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 787, Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539.

Art. 64.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 53 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.
3. Zastępcę Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw transportu, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępcę.”.

Art. 65.

W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 141, poz. 1008) w art. 20:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”;

2) uchyla się ust. 3;

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa Urzędu, powołuje nie więcej niż trzech wiceprezesów Urzędu, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa Urzędu, odwołuje wiceprezesów Urzędu.”.

Art. 66.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258) w art. 27:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Dyrektora Centrum powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, posiadających:

- 1) wykształcenie wyższe,
- 2) co najmniej pięcioletni staż pracy na stanowisku kierowniczym,
- 3) doświadczenie zawodowe w wykonywaniu pracy związanej z dokonywaniem oceny zgodności.”;

2) uchyla się ust. 3 i 4;

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497.

3) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje Dyrektora Centrum.”.

Art. 67.

W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa w trybie konkursu, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217). Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.

2. Na stanowisko Prezesa może kandydować osoba spełniająca warunki określone w art. 7 ust. 3 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz legitymująca się co najmniej czteroletnim stażem pracy związanym z normalizacją.

3. Prezes Rady Ministrów powołuje dwóch zastępców Prezesa, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa. Prezes Rady Ministrów odwołuje zastępców Prezesa.”;

2) w art. 18 uchyla się ust. 5.

Art. 68.

W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.²¹⁾) w art. 11:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UTK jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa UTK.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa UTK, powołuje dwóch wiceprezesów Urzędu Transportu Kolejowego, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje wiceprezesów Urzędu Transportu Kolejowego, na wniosek Prezesa UTK.”.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 92, poz. 883, Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 157, poz. 1314, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 63 i Nr 144, poz. 1046.

Art. 69.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz o Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewodniczącą Komisji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wspólny wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Przewodniczącą Komisji.”;

2) w art. 10 uchyla się ust. 2 i 3.

Art. 70.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.²³⁾) w art. 142:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”;

2) uchyla się ust. 2;

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Prezesa Urzędu, powołuje zastępców Prezesa Urzędu, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odwołuje, na wniosek Prezesa Urzędu, jego zastępców.”.

Art. 71.

W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 83 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego,

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1651, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204 i Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842, z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1043 i Nr 158, poz. 1122.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 639.

na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.”.

Art. 72.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 153:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.”,

b) uchyla się ust. 2;

2) w art. 155:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wiceprezesów Urzędu powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Urzędu. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów Urzędu na wniosek Prezesa Urzędu.”,

b) uchyla się ust. 3.

Art. 73.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 6 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Lekarza Weterynarii.

4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, w liczbie dwóch, powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, jego zastępców.”.

Art. 74.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.²⁶⁾) w art. 6 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 144, poz. 1045.

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 638 i Nr 133, poz. 935.

- „2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.
3. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji przy pomocy zastępców Prezesa Agencji oraz dyrektorów oddziałów terenowych. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie od 2 do 4 powołuje, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, minister właściwy do spraw rynków rolnych. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”.

Art. 75.

W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 190:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezesa UKE powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, zaproponowanych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa UKE.”;

2) uchyla się ust. 5, 6 i 6a;

3) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępcę Prezesa UKE spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw łączności odwołuje zastępcę Prezesa UKE.”.

Art. 76.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 102:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Funduszu powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Funduszu na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu.”,

b) uchyla się ust. 4;

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 66 i Nr 104, poz. 708 i 711.

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485 oraz z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 143, poz. 1030.

2) w art. 103:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Prezesa Funduszu, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu, powołuje, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, zastępców Prezesa. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje zastępców Prezesa na wniosek Prezesa Funduszu, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu.

3. Zastępcę Prezesa do spraw służb mundurowych powołuje, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, minister właściwy do spraw zdrowia, na wspólny wniosek Prezesa Funduszu, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje zastępcę Prezesa do spraw służb mundurowych na wspólny wniosek Prezesa Funduszu, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu.”

b) w ust. 5 uchyla się pkt 1 i 3.

Art. 77.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 i Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 104, poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W urzędach w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej, zadania związane z kontrolą finansową i audytem wewnętrznym przypisane kierownikowi jednostki, wykonuje dyrektor generalny z upoważnienia kierownika jednostki.”;

2) w art. 62 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego, zatrudnionego w Ministerstwie w trybie i na zasadach określonych w przepisach o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych;”.

Art. 78.

W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 i Nr 264, poz. 2205) w art. 20:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Prokuraturii Generalnej powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Prokuraturii Generalnej.”;

2) uchyla się ust. 2;

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiceprezesów Prokuratury Generalnej, w liczbie nieprzekraczającej dwóch, powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa Prokuratury Generalnej. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odwołuje, na wniosek Prezesa Prokuratury Generalnej, wiceprezesów Prokuratury Generalnej.”;

4) uchyla się ust. 6.

Art. 79.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) w art. 8:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczący Komisji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych złożony w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego. Wniosek ten wymaga zaopiniowania przez właściwą komisję sejmową. Prezes Rady Ministrów odwołuje Przewodniczącego Komisji.”;

2) uchyla się ust. 3 i 7;

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępców Przewodniczącego Komisji powołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Przewodniczącego Komisji. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odwołuje zastępców Przewodniczącego Komisji.”.

Art. 80.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy państwowy zasób kadrowy tworzą urzędnicy służby cywilnej oraz osoby zajmujące stanowiska określone w art. 4, posiadający co najmniej pięcioletni staż pracy, a także osoby, które pozostają w dniu wejścia w życie ustawy na urlopie bezpłatnym udzielonym w służbie cywilnej lub służbie zagranicznej, i zajmują kierownicze stanowiska państwowe, określone w ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz.U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.²⁹⁾.
2. Do osób, o których mowa w ust. 1, zalicza się również osoby, którym powierzono pełnienie obowiązków na stanowiskach, o których mowa w art. 4.
3. Do osób, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się osób oddelegowanych do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione, zajmujących stanowiska określone w art. 4.

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98, Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469, Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016, Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805, Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, z 2004 r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135, Nr 281, poz. 2774, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.

4. Osoby wymienione w ust. 1 i 2, podlegają wpisowi do ewidencji, o której mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 81.

1. Osoby zajmujące stanowiska, o których mowa w art. 4 pkt 7, 9-11, powołuje się na zasadach określonych w ustawie na stanowiska określone w art. 4 albo przenosi się na stanowisko odpowiadające wiedzy i kwalifikacjom przenoszonej osoby, w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.
2. W stosunku do osób wymienionych w art. 4 pkt 9, do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, albo do udzielenia urlopu bezpłatnego w przypadku powołania, właściwy jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą zostać odwołane z urlopu bezpłatnego, na którym przebywają w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 82.

1. Osoby, o których mowa w art. 80 ust. 1, zajmujące w dniu wejścia w życie ustawy stanowiska, o których mowa w art. 4, w terminie 14 dni od wejścia w życie ustawy, przekażą do organów właściwych do ich powołania na zajmowane stanowisko, informację obejmującą imię i nazwisko oraz dane, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1-5, 7 i 8.
2. Osoby, o których mowa w art. 80 ust. 1, niezajmujące wysokiego stanowiska państwowego, a wchodzące z mocy ustawy do państwowego zasobu kadrowego, przekazują informacje i dane, o których mowa w ust. 1, pracodawcy.
3. Dane, o których mowa w ust. 1, po ich weryfikacji, organy i pracodawcy, wymienieni w ust. 1 i 2, przekazują do ewidencji, o której mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 83.

Osoby oddelegowane do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione, zajmujące w dniu wejścia w życie ustawy stanowiska określone w art. 4 pkt 8–11, pozostają na tych stanowiskach.

Art. 84.

Postępowania dotyczące konkursów na stanowiska, o których mowa w art. 4, wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów i niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy ulegają zakończeniu z tym dniem. Obsadzanie stanowisk, o których mowa w art. 4, następuje na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 85.

Pierwszy egzamin przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 86.

1. Do pierwszego składu Rady Prezes Rady Ministrów powołuje połowę członków Rady, o których mowa w art. 25 ust. 2 - na trzy lata, a pozostałych członków - na sześć lat.
2. Do pierwszego składu Rady Prezes Rady Ministrów powołuje członków Rady, o których mowa w art. 25 ust. 3, na okres pozostały do zakończenia kadencji Sejmu V kadencji i Senatu VI kadencji.

Art. 87.

Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 5 i art. 29 ustawy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, do ustalania wynagrodzeń osób zajmujących wysokie stanowiska państwowe oraz wynagrodzeń przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków Rady stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 88.

Traci moc ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. o przeprowadzaniu konkursów na stanowiska kierowników centralnych urzędów administracji rządowej, prezesów agencji państwowych oraz prezesów zarządów państwowych funduszy celowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2258).

Art. 89.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.